Ч. 27. Второк 19 (6) лютого 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(Промова п. Намістника. — 2-ге засідане з дня 16. лютого.)

На першім засіданю сойму виголосов між иншими п. Намістник бесіду такого змісту:

П. Намістник пояснив насамперед, длячого через кількайцять місяців не скликувано сойму, а й тепер скликано єго на дуже короткий час. Ото парляментарні праці над виборчою реформою перешкаджали скликати сойм; а тепер, коли незадовго розписані будуть вибори до державної ради, довша сесия сойму перешкодила би в передвиборчій акциї тим послам соймовим, що хотять старати ся о мандат до державної ради.

Переходячи до найблизших задач сойму, згадав п. Намістник про справу реформи виборів до сойму та радив так само, як і краєвий маршалок, не полагоджувати тої важної справи поквапно в тій короткій сесиї. Для полагодженя тої справи гадає правительство скликати окрему кількатиждневу сесию в осени, а тимчасом можна буде в комисиї або й в ширшій анкеті справу як слід підготовити. „Рішучо зазначую — сказав п. Намістник, — що так, як я розумію, відложенє справи виборчої реформи не є її похороненем, бо здає ся мені, що сойм конечно повинен перед кінцем своєї каденциї сю справу рішучо полагодити, так щоби найблизші вибори відбули ся вже на підставі змін, переведених в дотеперішній виборчій ординациї". Зазначувати власне становище в тій справі і погляд правительства уважає п. Намістник за річ передчасну.

Одною з головних задач сойму — крім полагодженя буджету — уважає п. Намістник справу реґуляциї платні народних учителів. Відносини не лише не поправили ся, але через загальну дорожню навіть погіршили ся. П. Намістник звертає увагу на сумну долю учителів і просить, щоби сойм схотів в межах фінансової спроможности краю полагодити справу прихильно і скоро.

Згадавши про елементарні нещастя, які в минувшім році постигли деякі повіти краю, та про поміч, вже уділену потерпівшому населеню та ще призначену на час весни і передновок, заповів п. Намістник, що в найблизших днях зложить в соймі правительственне внесене в справі реґуляциї горішних частий рік і забудованя гірских потоків; кошти тих робіт обчислені на 50 і кілька мілїонів корон.

Дальше перейшов п. Намістник до справ шкільних. Краєва Рада шк. передає соймови справозданя о стані шкільництва за два послідні роки (1904/5 і 1905/6). Виходить з них, що фреквенция в ґімназиях постійно зростає, зате в реальних школах зменшає ся, хоч в краю оказує ся чим раз більша потреба інжинірів, техніків, учених лісників і рільників та промисловців. Через зріст фреквенциї в ґімназиях треба було заложити нові школи; і так отворено нові ґімназиї у Львові, в Горлицях і в Сокали, з філїй польских ґімназий в Перемишли і Станиславові утворено дві самостійні ґімназиї, а на рік буде заложена ґімназия в Теребовли. Крім того оказала ся потреба заложити нові філїї при польских ґімназиях в Тернополи, в Новім Санчи і при V-ій ґімназиї у Львові, та при рускій ґімназиї у Львові. „Що до сеї послідної відозвали ся в краю докори, що краєва Рада шк. переступила своє право, бо краєвий закон соймови лишає постанову щодо викладового язика в наших середних школах. Отже здає ся мені, що ті докори були цїлком безпідставні, бо не утворено нової ґімназиї, а запорядженє кр. Ради шк. мало лише на цїли утримати правильне функционоване занадто переповненої ґімназиї, в котрій було 19 кляс і 856 учеників. Годі-ж бо вимагати від директора, щоби утримав потрібну дисципліну в школі, коли число учителів і учеників є так велике, що він не в силї виконати надзору. Скоро вимагає ся від кр. Ради шк., щоби утримувала лад і порядок в середних школах, то треба приняти й ті адміністрацийні запорядженя, котрі до сеї цїли простують.

Дальше сказав п. Намістник по руски:

Вітрак Архипа.

(З польского — Мариї Родзєвичівної).

— Диви, онде на горі осика стоїть. Хитає ся сюди і туди, перебирає листем, мов лихвар, коли числить гроші. Іноді мов то немащене колесо заскрипить... от, як звичайно, осика. Ага, ба: ви би гадали, що то дерево, котре показую, живе, таке, що росте! Куди там... тото Архипів вітрак.

— А... а... а...! — І в дітвори лїзуть рогом очи, а серденька бють ся, як церковні дзвони.

— Еге! Осика стоїть і стоїть. Колиб то дерево, давно було би по нїм. А так, до судувіку молоти-ме сей вітрак!

— А диви... під осикою, буває заяць бігав. Бо той Архип накручує під вітер вітрак, закладає драницями шмиґи, наставляє дишель. От що воно!

— А то як? А то чому? — питають ся діти. — Чому то осика не осика, чому то заяць, не заяць?

— От, чому! Архип за мельника був у сьвятого Миколи, дожив і старости і щастя синів, а про те все таки не збогатив ся.

Оттак при вітраку вік прожив, що молов, а молов, бо вітри служили сьвятому. Збіже ангели єму доносили, а він мав лиш змолоти єго і роздавати всякому, хто би мав лише знак від сьвятого Миколи.

Приходили зі знаком і старі бабуєї і сироти голодні і немічні діди, а зимою то до того вітрака мов до шпихлїра збігала ся звірина з лїса і з поля, а птиця, що саранчею спадала, госпоoарила неначе в себе дома!

Довго молов Архип справедливо; хоч і гризла єго часом зависть, і сам зерна не взяв і синам не дав... цінив, бачите, службу! Аж от раз і приходить до него товариш, мельник і починає так а так:

Буря скрутила єму вал; страшенний завід, бо коляда за дверми; клопіт має.

От, як він просить: — Куме, відступіть менї свій вітрак; змелю, що треба, ще і вам віддам мірку!

А Архип то і не знав доси, що то така тота млиньска мірка.

Подумав, погадав, злакомив ся і згода.

Ну і молов же мельник, молов! Прийшли ангели, що доносили збіже: — не брак тобі? — питають. — Не брак! — каже Архип.

А як має бракувати, коли бо він сиріт і дідів відправляє: — Не велів вам давати сьвятий! — а звірині і птици то пісок та тріски мече. А в млині крадене мливо аж дудонить, а Архип, що біля порога сидить на своїх мірках, підносить ся висше і висше!

А далї так собі міркує: — Тепер я то, чого не роздзьобали птиці і не забрали діти, собі перемелю. Сини виміняють то за воли, за одежу, за землю!... І хто менї докаже? А врешті, що з мене був би за мельник, щоби весь вік молов і мірки не брав? Сеж менї належить ся.

Ледви ото скінчив своє той товариш, як вже і приймила ся в Архипа тота думка. Отож у ту ніч, що два роки із собою вяже, насипав зерна в кіш і пустив вітрак.

А до того часу то люди сьвяткували той день і ту ніч, тож на цілім сьвіті дістав роботу, лиш оден Архипів вітрак скрипів на ту свою кривду.

Пусто було та чорно! Лиш вітер то підбивав шмиґи, то ловив їх, завиваючи на вкруг вітрака.

Сипалась мука в скрині, сипала ся з мішка. А Архип раз-по-раз брав єї на долоню, варив, кушав, обнюхував. Так обмотала єго захланність, як та повійка обмотує лан.

На припічку тлїло ще по троху, дзиглик стояв з боку, двері були заперті. Але бо глядить Архип, сидить щось на дзиглику.

Перепудив ся дещо, нікого не сподївав ся, але підходить.

Був то дідусь з жебрацкими торбами.

— Чого тобі треба? — бурмоче на него Архип.

— Милостинї прошу! Сеж убогих вітрак.

— Може був, але вже не буде. Я єго купив, дорого купив.

— А то що таке, що ти і в ту сьвяту нічку мелеш?

— А хтож менї заборонить? Моя воля!

— Твоя воля. Але коли тобі повело ся, запоможиж і мене. Видиш, я голодний, неодітий, прозяб. Удїли по жменці з кождого мішка, дай зі своєї мірки божу мірку прошакови.

„Краєва рада шкільна на основі артикулу V-го краєвого закона з дня 22 червня 1867 о викладовім язицї в середних школах, завела в ґімназиї в Бережанах науку декотрих предметів в рускій викладовій мові. І то розпорядженє викликало докори против кр. ради шк., хоч они на мою гадку також безпідставні, бо кр. рада шк. ні в чім не переступила тут свого права. До сего кроку заохотили єї численні голоси, які відзивали ся на попередних засїданях в соймі і в комісиях та дораджували пробу в тім напрямі. Замітити мушу, що й в першім і в другім случаю кр. рада шк. поступила з власної спонуки та подала свої внесеня п. Міністрови просьвіти, а той лише згодив ся на наше внесенє“.

Дальше говорив п. Намістник про справу шкільних будинків для ґімназий в Тернополи, в Бережанах і для другої школи реальної у Львові, про стан народного шкільництва, а закінчив свою промову отсими словами про недавні події у львівскім університетї:

„Позвольте, панове, що скажу ще кілька слів о справі, котра може відоб'є ся ехом в соймі, чи то в якій ітерпеляциї чи в посольских промовах. Хочу говорити про недавні події у львівскім університетї. Давно вже осуджено засаду, що цїль осьвячує средства; а засаду ту треба осудити не лише з етичного становища, але так само рішучо виступити треба против неї з становища правного, коли ужиті средства виходять поза межі, зазначені карним кодексом. Коли метою, до котрої молодїж прямувала, було здобути більші права язикові або навіть старати ся о власний університет, то цїль могла бути благородна; одначе ужиті средства вийшли поза межі карних законів і поза понятя цивілїзациї та викликали судове доходженє. То так проста і ясна річ, що чудуватись треба, коли розпущено казку про потребу моєї інтервенциї, щоби судові власти сповнили свій обовязок. Не потребую чейже згадувати, що, не переступаючи круга свого діланя, не мішаю ся в справи судівництва. Нераз публична опінія рішуче виступленє против нелеґальних средств уважає за виступленє против цїли та хибно гадає, що власть, з обовязку свого, виступаючи против нелеґальних средств, тим самим поборює і намірену цїль. Такий погляд єсть зарівно хибний, як і надїя, що такими средствами можна дійти до цїли. Управнені культурні змаганя руского народу завсїгди буду попирати; а коли то кажу, гадаю, що оно не єсть пустою фразою, бо можу покликатись на неоден доказ. Але сповняючи свій обовязок, буду так, як иншї державні власти, берегчи ладу і порядку суспільного, що веде до свободи, а не до сваволї“.

Отвираючи друге засїданє, п. Маршалок присьвятив кілька слів помершому у Відни послови Арнольдови Рапапортови, по чім удїлено відпусток двом послам і оповіщено зложенє мандату заступником члена краєвого Видїлу пос. Сенковским.

Пос. Стапиньский зголосив пильне внесенє такого змісту: Високий сойм зволить ухвалити: Поручає ся краєвому Видїлови, щоби в непереступнім реченци до дня 23 лютого с. м. предложив соймови проєкт нового виборчого закона для соймових виборів на підставі загального, рівного, безпосередного права голосованя. Число соймових послів в тім проєктї не повинно переступати теперішного числа послів 161.

Пос. Олесницкий і тов. внесли іменем руского клюбу внесенє в справі проєкту нового краєвого статута і виборчої соймової ординациї, опертої на слїдуючих засадах: Загальне, рівне, безпосередне і тайне голосованє, 160 мандатів, в тім 12 вірілїстів, а 148 вибраних послів, 140 виборчих округів, з того 29 міских, які вибирають разом 37 послів, а 111 сільских, які вибирають тількож послів. Округи мають бути рівні що-до числа населеня.

По пос. Бобжиньскім, котрий підпирав свої внесеня в справі реформи семинарий учительских і краєвої ради шкільної, промавляв пос. Олесницкий, підпираючи своє внесенє в справі заснованя руского університету у Львові.

По відіславю до комісиї внесеня пос. Урбаньского в справі будови зелїзниці з Сянока до Стржижова, приступлено до вибору комісий; секретарями стали з вибору пп. Любомирский, Каз. Мицельский, Мазикевич і Урбаньский, квесторами пп. Коритовский, Михальский, Охримович і Трачевский, а ревідентами: пп. Баворовский, Буйновский, Цєньский, Лїтиньский, Мазикевич, Мерунович, Могильницкий, Пузина, Рудроф, Томашеский, Торосевич і Весолїньский.

Без дискусиї принято 14 справоздань краєвого Видїлу, а відтак пос. Стапиньский забрав голос для підпертя свого наглого внесеня в справі виборчої реформи. Полемізували з ним пп. Райский, Пініньский і Пастор, після чого відкинено внесенє.

З черги відчитали секретарі внесеня і інтерпеляциї, по чім пос. Олесницкий підпирав пильне внесенє, взиваюче правительство, щоби забезпечено місто Стрий і село Гірне перед повеною ріки Стрий з причини хибних робіт реґуляцийних. Пильність внесеня ухвалено і передано єго водній комісиї.

На тім о годині 1 3/4 на полудни закрив п. Маршалок засїданє, назначуючи слїдуюче на нині рано.

Новинки.

Львів, дня 18-го лютого 1907.

— Іменованя і перенесеня. П. Мініетер скарбу іменував контрольора економату краєвої дирекциї скарбу у Львові, Людвика Своpаковского, управителем того-ж економату. — П. Намістник переніс комісаря повітового, Казимира Мілїньского з Бережан до Рогатина і практикантів концептових Намістництва: Людвика Піляву-Смалявского зі Львова до Камінки і Северина Куличковского зі Львова до Бережан.

— Краєва Рада шкільна затвердила вибір о. Теодата Яреми на духовного члена гр.-кат. обряду в окр. раді шк. в Долинї; — іменувала в народних школах: Ів. Джевіцкого учит. 5-кл. муж. шк. в Долинї, Ем. Дроздовску учит. 4-кл. шк. в Єжовім і Ядв. Токарску учит. 4-кл. шк. в Тухові; управителями 2-кл. шкіл: Стан. Ноґу в Березї стадн., Леон. Ґерстмана в Вовчугах, Теоф. Токарского в Порогах, Володис. Стогандля в Забаві і Мих. Кончака в Тиляві, учительками 2 кл. шкіл: Єлис. Буржиньску в Сїдльци, Каз. Солецку в Рабці, Мар. Суровецку в Скаві, Людв. Грабовску в Любни і Ольгу Бачиньску в Завалю, а Софію Теперівну учит. 1-кл. шк. в Порічу янівскім; перенесла: Йос. Бернацку і Наталїю Кобриньску з 4-кл. шк. жін. ім. сьв. Казимиря в Коломиї до 4-кл. шк. жін. ім. Цїсаря Франц Иосифа в Коломиї, а Кар. Залупску з Семаковець до 1-кл. школи в Вишеві; — перенесла в стан супочинку учительки: Ядв. Красуску в Ульгївку, Мар. Кориншовску в Рожнові, Соф. Струминьску в Турадах, Альб. Враблецївну в Висничу малім і Ґуст. Грабовску в Орові; — перемінила 1-кл. школу в Городници, самбірского округа, на 2-клясову; — порішила будову шкіл: в Колодрубах (окр. Рудки) і в Лїсках (окр. Коломия) обі при помочи запомоги з кр. фонду шкільного.

— Знесенє курсових сьвідоцтв в школах середних. Міністерство просьвіти наміряє знести у всїх школах середних стемпльовані сьвідоцтва за перший піврік і поручити видавати лиш кляснфікацийні посьвідки без стемпля. Щоби довідати ся, як о тій зміні думають учителї шкіл середних, завізвано через краєві ради шкільні тїла учительскі, щоби они радили над тими плянами на окремих конференциях, а висліди нарад предложили радам шкільним до дальшого справозданя міністерству просьвіти. Віденьскі ґазети обчисляють, що знесенє курсового сьвідоцтва в самім Відни, де єсть около 14.000 учеників і учениць шкіл середних, зменшить видатки на стемплї о 4200 корон.

— Остереженє перед еміґрациєю. Після інформаций міністерства справ внутрішних збільшає ся в послїдних часах число еміґрантів, що шукають зарібку в Портуґалїї. Позаяк заробітні

— Гедь до біса, старий! Мало то треба хлїба менї і моїм синам?

— А царства небесного тобі вже не треба?

— Ти бо, старий, питаєш ся, як колиб ще нині до Господа Бога збирав ся іти в гості. Ну, коли зайдеш, то скажиж там, що мельник Архип рад би що дня мати на свій вітрак вітер. І тільки.

— І тільки! — повтаряє старик, хитаючи головою.

Адалї встає і підходить до коша.

Протер над скринею руки і каже:

— А щож ти, мельнику, мелеш?

Підходить Архип, глянув і аж остовпів.

Скринї повні, але в скринях пісок; мішки повні, але в мішках пісок; повен кіш, але бо і в коши пісок!

Гляне, аж тут в цїлім млинї робить ся ясно, а то від того діда бє сьвітло, мов від сотки запалених сьвічок.

Хоче Архип перехрестити ся, колиж бо рука в него так і ходить колом, наче тоті шмиґи; хоче втїкати, колиж бо ноги тож лиш колом єго носять, крутять ся, як єго вітрак.

А той старець починає:

— Мелиж тепер, мельнику Архипе, поки всего піску з цїлої землї на нитель не пустиш. Мелиж тепер, поки вітру на сьвітї не бракне! Мели, поки послїдного злодія на сьвітї не стане. Ніч, котру ти збезчестив, сьвятою ночию буде, щедрою від тепер буде она зватись і будуть у ту ніч злодюги пробувати щастя, так, як ти єго пробував! Маєш нагороду, якої бажав єси! Мелиж тепер, мели, мели!..

А коли він так говорив, застогнали навіть дерева, закляли чоловіка, що навів на них ганьбу, а старий взяв з дзиглика свої торби і вийшов, ступаючи по повітрю, мов по леду.

Погас і огонь, вітрак потанув у темряві і понурій тишині, лиш той пісок скреготів на камени і мов цїпами бив по шмиґах вітер.

Приходять на другий день люди, дивлять ся — нема вітрака; приходять Архіпові сини — нема батька!

На осицї пугач сидить, вліпив у них сліпи, страшні очи, а вітер млинкує навкруги дерева снїгом.

Повтїкали люди з переляку, розбігли ся по сьвітї сини, вже і правнуки їх повмирали, а та осика як стояла так стоїть.

Анї однїського листка не втеряла, на зиму теж їх не скидає, держить на собі зівялі. Тим то пізнати, що се дерево нечисте.

А та гора піску навкруги росте і росте. Що мав би єї вихор рознести, то він, здає ся, ще єї наносить.

Люди доколїська вже і сїяти перестали! А як вже піскам не пробувати, як вже дереву не стояти, як же Архипови скінчити своє мливо?

Хибаж то забракне коли на сьвітї проклятих вітрів, хиба не стане злодіїв, не стане ялових пісків?

Перестоїть Архипів вітрак всьо, що добре, та не перестоїть лихого, хиба що разом зі сьвітом.

От чому, дїточки, осика не осика, от чому заяць не заяць!

відносини в тім краю некористні, а тим, що не знають портуґальскої мови, просто годі знайти роботу, тому треба остерігати населене перед еміграциєю до того краю. Так само остерігає ся перед еміґрациєю до краю Тексас в Сполучених Державах північної Америки, де відкрито недавно поклади золота й міди. Всї ґрунти на терені, куди тягнуть ся жили тих металів, викупило одно акцийне товариство і не можна вже зовсїм набути ґрунту коло тих теренів.

— **Дрібні вісти.** З днем 1-го марта 1907 заводить ся при ц. к. уряді почтовім в Кранцберґу тижднево шестиразову службу сїльского листоноса для місцевостий Коґованя, Ступниця польска і руска. — Др. Юліян Сьокало вписаний на лїсту здвокатів з осїдком в Дрогобичи. — Адвокат ем радник Франц Керніґ переносить ся з Войнилова до Яблонова. — В стрийскім парку у Львові застрілив ся в четвер рано 40-лїтний урядник земского кредитового товариства, Мариян Голиньский. — Візник Михайло Войцїшевский, посперечавшись зі своїм співльокатором Марковским, вкусив его в лице з правого боку так сильно, що зробив ему рану. Справа опре ся о суд. — У Відни помер б. посол до державної ради з краківскої торговельної палати, др. Арнольд Рапапорт, записавши на жидівску віроісповідну громаду м. Кракова 200.000 корон. — Рада м. Кристинополя розписала дня 1 липня с. р. конкурс на посаду міского лїкаря, сполучену з обовязками міского ветеринаря, з річною платою 1200 корон. — В таргаку Шмідта в Стрию вибух страйк; 500 робітників застановило роботу. Безпосередною причиною страйку мало бути відправлене без виповідженя робітника Мірчука управителем гартаку Прайсом. — Коло Вижницї на Буковинї напали в ночи з 9 на 10 с. м. вовки на жандарма і загризли его. Жандарм боронив ся і застрілив три вовки, але видко, що було богато вовків і вже не міг дати собі з ними раду. Вовки обгризли голову і шию і вигризли цїле черево. — При ул. Арсенальскій у Львові ч. 4 загоріла цїла родина дозорця Николая Яцева. Семеро відратувала стация ратункова, а осьму особу відставлено непритомну до шпиталю.

— **Комісия господарско-промислова** товариства „Просьвіта" у Львові пригадує, що місячне засїдане комісиї, на котрім (після § 2 реґуляміну орґанїзацийного) обовязані бути присутними всї голови, зглядно делеґати філїй — відбуде ся в середу дня 20 н. ст. лютого с. р. о годинї 3·30 пополудни в сали засїдань товариства „Просьвіта" у Львові (Ринок ч. 10).

— **Жінка з двома чоловіками.** В Загужу коло Катовиць, на прускім Шлеску жиє жінка, котрої чоловік, російский підданий, брав добровільно участь в російско-японьскій війнї. Коли-ж війна скінчила ся, ждала жінка на дармо на свого чоловіка. Наконець люди, що були також на тій війнї, принесли їй вість, що єї чоловік погиб на війнї. Вдовиця через кілька місяцїв ходила в жалобі по чоловіці, а відтак віддала ся другий раз. Сими днями діждало ся молоде подруже неаби-якої несподїванки, бо той, котрого уважали за погибшого, вернув домів, але яко нужденний калїка, бо картач обірвав ему обі ноги. В виду сего факту муж ч. 2 готов уступити ся вернувшому, але поки що мешкають оба при „своїй" жінцї.

— **Невірна жінка.** На тутешнім головнім дворци придержала полїция 24-лїтного челядника різницкого Витовта Косїцкого, котрий разом з жінкою свого майстра Ядвиґою Муцовскою втїк з Жовкви і хотїв мабуть виїхати до Америки, що могло ему тим лекше удати ся, бо невірна жінка забрала свому чоловікови 1.600 корон. Дібрану пару відставлено до арешту.

— **Катастрофа на зелїзницях.** В Слотвинї під Бжеском в суботу по полудни о 5 год. наїхали на себе два поїзди особові, а то один, що ішов з Кракова, а другий, що ішов зі Львова. На стациї в Слотвинї була хибно уставлена зворотниця і поїзд, що надїзджав з Кракова, виїхав на колїю, на котрій стояв львівский поїзд. Машиністи обох машин побачили зараз небезпечність і дали контрапару, але мимо того не могли здержати катастрофи, хоч єї значно зменшили; попукали лиш т. зв. куплї, але вози не розбили ся. Однак удар обох поїздів був все-таки так сильний, що богато людий у ваґонах потовкло ся сильно і покалїчило ся. З тяжко потовчених 4 особи позістали в Слотвинї під опікою лїкарів а 11 легко потовчених відвезено до Кракова. Зі служби зелїзничої покалїчило ся 9 осіб.

Того самого дня о пів до 7 год. вечером стала ся також катастрофа на зелїзници в Ню-Йорку. Переповнений вертаючими жителями передмість електричний поїзд передміскої центральної зелїзницї вискочив на скрутї улицї ч. 205 із шин а ваґони скотили ся з насипу і зачали горіти. Вість о тій катастрофі викликала в містї страшенний переполох. Товпи жителїв тих передмість, до котрих поїзд їхав, збігали ся на місце катастрофи, щоби розвідати про судьбу свояків. В перший хвили говорено, що згинуло 50 а поранених було 200 людий. Після нинїшних вістий причиною катастрофи була занадто велика скорість їзди. Чотири послїдні ваґони, в котрих їхало 150 людий, відорвали ся від поїзду, перевернули ся і розбили ся зовсїм. Богато трупів не можна було зовсїм розпізнати. Завізвано на поміч лїкарів зі всїх шпиталїв. Полїция арештувала кількох злочинцїв, котрі користаючи з переполоху обрабували жертви катастрофи.

— **Не мила пригода** лучила ся оногди інспекторови полїциї п. Тавлецови. Вертаючи в ночи з ул. Пильникарскої до Старого Ринку, впав до незакритої ями кльоачної і не лиш потовк ся, але й знищив собі одїне — пахощами.

† **Померли:** О. Петро Хомицкий, руский парох в Гусакові мостиского деканата, упокоїв ся дня 13 с. м. в 72-ім роцї житя і 45 сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 18 лютого. Приїхав тут президент угорского кабінету Векерле.

Інсбрук 18 лютого. В горах запалено вчера з почину тирольского союза селяньского огнї з нагоди санкционованя закона о реформі виборчій.

Баку 18 лютого. Вчера убито тут начальника тутешного порту.

Ню-Йорк 18 лютого. Підчас катастрофи на зелїзници згинуло, як сконстатовано, 20 осіб, а ранених єсть 50.

Ґрац 18 лютого. Мінїстер зелїзниць Дершатта вказав у вчерашній своїй бесїдї насамперед на то, що обструкция в парляментї укріпила правлїнє §. 14. Реформа виборча предложена серед инших відносин була би випала кориснїйше як теперішна. Мінїстер однак гадає, що для Нїмцїв не було кориснїйшої хвилї для реформи виборчої як теперішна. Опісля обговорював мінїстер відношенє до Угорщини і сказав, що тепер треба буде поставити зовсїм ясно угоду як що до єї змісту так і розмірів.

Прага 18 лютого. Вчера відбуло ся тут віче нїмецкої партиї поступової. Прибуло богато бувших послів до Ради державної, послів соймових і представителїв многих міст нїмецких. Пос. др. Еппінґер в довшій промові виязнив проґраму партиї, висказав вдоволенє з того, що нове право виборче розширяє ся на ті кляси, котрі були доси виключені від права голосованя. Бесїдник думає, що зі взгляду на полїтичне положенє треба конче, щоби Нїмцї сполучили ся, щоби уникали борби Нїмцїв против Нїмцїв. Що до партиї Всенїмцїв бесїдник сумніває ся, щоби порозумінє з нею було можливе. Дальше вказав бесїдник на конечність удержаня нїмецкої мови яко посередничаючої, обговорював справу урядників в Чехії і ин. На довірочнім засїданю обговорювано відтак справу кандидатур.

Рух поїздів
важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руської, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова. Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).